

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 10-A DUPĂ RUSALII (*Vindecarea lunaticului*)

MUTAREA MOAȘTELOR
SF. CUV. MAXIM MĂRTURISITORUL;
SF. CUV. DOROTEI ȘI DOSITEI
DIN GAZA

Ne aflăm în Duminica a 10-a după Rusalii, zi în care am ascultat pericopa evanghelică de la Matei, capitolul 17, care ne-a relatat o altă mare minune săvârșită de către Mântuitorul nostru Iisus Hristos, anume minunea vindecării unui lunatic care a avut mult de suferit de pe urma duhurilor necurate. Multe minuni a săvârșit Mântuitorul Iisus Hristos, din marea Sa iubire milostivă față de om, dar și din faptul că prin fiecare minune El a vrut să atragă atenția cât de importantă este credința în actul vindecării. În situația de față, situația a fost cu totul diferită, căci cel în cauză era bolnav de o boală demonică, fără să poată să-și mărturisească singur credința. Dar tatăl său a vădit credința și smerenia în fața Mântuitorului și, pe baza credinței tatălui, Mântuitorul i-a tămăduit fiul. Și prin această minune Mântuitorul ne prevestește marea minune a vindecării neamului omenesc, adică mântuirea.

VINDECAREA LUNATICULUI

Trebuie adăugat faptul că această minune a avut loc a doua zi după minunea Schimbării Sale la Fața pe Muntele Taborului, după minunatul extaz pe care cei trei ucenici, Petru, Iacov și Ioan l-au trăit pe Tabor văzând cu ochii lor trupești slava lui Dumnezeu. Când au coborât din munte au dat piept cu realitatea din cetate, cu durerile și suferințele oamenilor. Cât timp au fost pe Tabor, ceilalți ucenici s-au căznit să tămăduiască pe copilul lunatic, dar nu au reușit, fapt pentru care Mântuitorul i-a muștrat pe toți cei de față pentru puținătatea credinței: „O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi, până când vă voi răbda pe voi” (Matei 17, 17)? S-a manifestat în acest mod pentru îndoiala celor de față cu privire la posibilitatea săvârșirii acestei tămăduiri, atât din partea poporului, dar mai ales din partea fariseilor și cărturarilor, care au găsit prilej să

desconsidere puterea de a tămădui și a Apostolilor, și a Mântuitorului.

Pe de altă parte, Mântuitorul a întrezărit dorința mulțimii de senzațional și curiozitate acesteia. Nu avea de gând să satisfacă mulțimii această dorință deșartă, dar pentru tatăl care se afla într-o situație disperată, dispus să-L urmeze pe Mântuitorul în credință, și pentru fiul care era cumplit chinuit de demoni, Mântuitorul înfăptuiește această minune și i-l redă pe copil sănătos tatălui său mult încercat.

Apostolii, uimiți și contrariați de faptul că ei singuri nu au fost în stare să-l tămăduiască pe copil, s-au adresat Mântuitorului, întrebându-L pentru care motiv ei nu au fost capabili să-l tămăduiască pe copilul lunatic. Iar Mântuitorul le răspunde: „Pentru puțină voastră credință” (Matei 17, 20)! Prin această minune, ca și în alte împrejurări, Mântuitorul Hristos

stăruie asupra credinței căreia nu îi poate sta nimeni și nimic împotrivă. Ne face pe toți să înțelegem că credința cea adevărată este singura cale spre minuni și tămăduiri.

Una din însușirile fundamentale ale credinței este Adevărul, după cum chiar El Însuși mărturisește: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14, 6). De aceea, trebuie să luăm aminte că nu toate credințele sunt bune, ci numai credința cea dreaptă, ortodoxă, unită cu faptele cele bune. Căci Biserica lui Hristos nu se conduce după opinii sau păreri, ci după Adevăr. Numai rugăciunile și posturile rânduite de Biserica dreptmăritoare sunt bune și după Adevăr, iar rugăciunile pe care le fac păgânii și răzvrățiții rătăciți, sectanții și ereticii, sunt urâciune înaintea lui Dumnezeu, pentru că nu săvârșesc lucrarea după îndreptarul credinței apostolice, iar Sfântul Apostol

Pavel este foarte categoric în această privință: „cel ce nu se luptă după lege, nu se încununează” (II Timotei 2, 4-5).

Fără participarea la viața Bisericii cu

ascultare de duhovnic, liturghie, post, rugăciune și Sfinte Taine, vom aștepta în zadar minuni, tămăduiri și mântuirea sufletelor noastre. Dacă le dorim pe

acestea, le vom găsi într-un singur loc, în Biserica cea „Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolică” (Crez). ❖

Părintele Adrian Chiriță

SFINȚII MARTIRI BRÂNCOVENI – PĂSTRĂTORII CREDINȚEI CU PREȚUL JERTFEI SUPREME

Biserica Ortodoxă cinstește la 16 august pe Sfinții Martiri Brâncoveni: Constantin Vodă cu cei patru fii ai săi, Constantin, Ștefan, Radu, Matei și sfetnicul Ianache. În istoria poporului român, a rămas o mărturie de credință exemplară: aceea a voievodului Constantin Brâncoveanu și a familiei acestuia. În plus, acest voievod, prin preocupările sale, va fi cel care va influența peste veacuri întreaga artă și cultură ortodoxă.

Constantin Brâncoveanu s-a născut în 15 august 1654, la Brâncoveni, azi în jud. Olt, fiind fiul postelnicului Papa Brâncoveanu și al Stancăi, nepot după mamă al postelnicului Constantin Cantacuzino, unul dintre cei mai influenți boieri din familia Cantacuzino, care avea să ajungă pe tronul Țării Românești între 1678 și 1688. În anul 1688, Constantin Brâncoveanu devine el domn al Țării Românești.

Pe plan intern, Țara Românească sub Constantin Brâncoveanu a cunoscut o perioadă marcată de având economic. În timpul domniei lui, cultura românească a cunoscut o perioadă de înflorire, Brâncoveanu dovedindu-se un gospodar desăvârșit și un bun administrator al avuțiilor țării, instaurând o epocă de prosperitate și de pace. Pe plan extern, domnitorul a dus însă o politică șovăitoare, după cum scria Nicolae Iorga în 1914, „osândit să nu facă politica armelor, el a făcut marea politică a culturii, cea mai mare”.

La 25 Martie 1714, Voievodul Constantin Brâncoveanu este mazilit de turci, dus cu familia la Istanbul și închis în temnița Edicule. Torturat continuu

pentru a mărturisi unde-și avea banii, turcii numindu-l Prințul Aurului, i se smulge semnătura pentru aurul depus la Veneția.

La 15 August 1714, când împlinea 60 de ani, Constantin Brâncoveanu a fost dus la locul de osândă. Erau prezenți sultanul Ahmed al III-lea, marele vizir Gin Ali, reprezentanții „creștinătății apusene - Franța, Anglia, Imperiul Habsburgic, Rusia - care nu refuzaseră invitația chiar în ziua de Sf. Maria” (Nicolae Iorga). Li s-a îngăduit să-și facă o ultimă rugăciune, după care sultanul le-a oferit viața dacă trec la mahomedanism. Del Chiaro notează răspunsul demn al Voievodului „Împărate! Aventura mea, cât a fost, tu ai luat-o, dar de legea mea creștină nu mă las! În ea m-am născut și am trăit, în ea vreau să mor. Pământul țării mele l-am umplut cu biserici creștinești și, acum, la bătrânețe, să mă închin în geamiile voastre turcești? Nu, Împărate! Moșia mi-am apărat, credința mi-am păzit. În credința mea vreau să închid ochii, eu și feciorii mei”. Apoi și-a încurajat fiii astfel: „Fiilor, aveți curaj! Am pierdut tot ce aveam pe lumea aceasta pământească. Nu ne-au mai rămas decât sufletele, să nu le pierdem și

pe ele, ci să le aducem curate în fața Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Să spălăm păcatele noastre cu sângele nostru!”

Sultanul a dat semnalul execuției. Primul a fost decapitat vistiernicul Ianache Văcărescu, apoi cei patru fii ai Domnului. Domnul murmură: „Doamne, fie voia Ta”, după care i s-a tăiat și lui capul. Trupurile decapitate au fost aruncate în apele Bosforului, creștinii pioși pescuindu-le și înmormântându-le, pe ascuns, în biserica Adormirii Maicii Domnului din insula Halchi.

În anul 1720, văduva Marica a adus rămășițele pământești în țară și le-a înmormântat la Biserica Sf. Gheorghe Nou din București, ctitorie a domnului. Lespedea nu a fost inscripționată, pentru a nu a afla turcii că trupul a fost adus în țară, însă văduva domnului a inscripționat numele Constantin Brâncoveanu în caractere chirilice pe candela de argint, inscripție redescoperită în 1914. ❖

SFÂNTUL IERARH SIMPLICIAN – ARHIEPISCOP AL MILANULUI

În data de 25 iulie 2017, Parohiei Șerban Vodă i s-a acordat Înalta binecuvântare de a primi din partea Arhiepiscopiei Romano-Catolice de Milano mai multe fragmente de sfinte moaște, printre care și cele ale Sf. Ier. Ambrozie de Milano și Simplician. Ziua de prăznuire a Sf. Simplician este 14 august.

Apropiat de Sf. Ambrozie, episcop al Mediolanului, Simplician i-a fost acestuia din urmă învățător și părinte duhovnicesc, iar după plecarea acestuia la cele veșnice în 397, i-a urmat în scaunul episcopal. S-a născut în jurul anului 320 și a devenit preot al Bisericii din Milano, deoarece s-a distins prin sfințenia vieții sale și prin amploarea pe care au dobândit-o învățăturile sale.

În anul 374, Sf. Ambrozie, care, deși încă era catehumen la vremea aceea, dar

reprezenta cea mai mare autoritate politică din Nordul Italiei, fiind aclamat de către popor, este ales și desemnat Episcop de Milano. Episcopul găsește în persoana preotului Simplician un adevărat maestru neîntrecut, acesta din urmă contribuind mult la formarea sa creștină, teologică și pastorală. Sf. Ier. Ambrozie, la rândul său, are, de asemenea, un rol important în convertirea la dreapta credință a Fericitului Augustin, care i-a dedicat, mai apoi, una din lucrările sale și care și-a adus aminte și

de personalitatea Sf. Simplician, scriind, cu stimă și venerație, în cartea sa „Confesiunile”, aceste cuvinte la adresa Sfântului: „Am făcut o vizită la Simplician, care a fost un adevărat tată Episcopului Ambrozie - datorită harului pe care episcopul îl primise de la el - și pe care Ambrozie l-a iubit, într-adevăr, ca pe un tată. În Simplician a strălucit harul Tău, Doamne! Auzisem că, de tânăr, a trăit cu totul devotat Ție! Dar acum el era bătrân și lunga sa existență pe care o închinase cu totul Ție, printr-o abnegație sfântă, l-au făcut să acumuleze o experiență mare, o profundă cunoaștere și o mare înțelepciune; și, cu adevărat, nu greșeam afirmând aceste lucruri despre el...” ❖

MONOGRAFIA PAROHIEI ȘERBAN VODĂ

Istoria Bisericii Șerban Vodă este o parte a vieții acestui cartier din București, dar mai ales o parte din viața noastră. Cei care au trăit înainte de 1989, care au văzut schimbările din anii '90 și care au participat la înnoirile aduse în Biserica Șerban Vodă după anul 2000, poartă în minte și în suflet momente importante din povestea acestui sfânt lăcaș.

In miez de vară, noi, enoriașii Parohiei Șerban Vodă am primit un dar: o carte-album, o monografie a Parohiei Șerban Vodă. Având ca autor pe părintele paroh Dinu Pompiliu, adună în ea timpuri și oameni, lucrări și lucruri, aspirații și fapte de credință, iubire și dăruire, vise și sacrificii, biografii și cronici. Peste opt decenii, o viață de om, s-au scurs de la punerea pietrei de temelie a Bisericii Adormirea Maicii Domnului și până la Biserica de azi, care este o emblemă a lăcașurilor sfinte din Arhiepiscopia Bucureștilor. De-a lungul timpului, au fost mii de enoriași, zeci de preoți, diaconi, cântăreți, binefăcători ai Bisericii și mulți alții a căror viață sau voință s-au împletit nemijlocit cu zidirea și lucrarea Bisericii.

Timpul trece și rămân în urmă multe împliniri, trăiri, bucurii și necazuri la care au fost părtași cei din biserică și din preajma ei. De aceea, ca într-o familie, dacă aceste amintiri nu sunt strânse și aduse din nou și din nou în fața tinerelor generații, uitarea și indiferența face să pălească lucrurile cu adevărat importante la care am participat.

Monografia Parohiei Șerban Vodă este

în primul rând un tezaur de imagini, căci din cele aproape 400 de pagini ale acestei cărți, ca suprafață, fotografiile reprezintă mai mult de 70%. Cele mai multe dintre ele sunt din ultimele două decenii, adică din perioada în care s-a pus temelia altei istorii a Parohiei Șerban Vodă.

Aflăm din paginile acestei monografii cum s-a ridicat vechea și noua biserică, cine au fost slujitorii Sfântului Altar, episcopii sau cântăreții, cine a contribuit la zidirea, pictarea, înfrumusețarea bisericii și a așezământului social, ce sfinte odoare avem, ce icoane și sfinte moaște, cine și când le-a adus. Și nu în ultimul rând, un loc aparte în paginile cărții îl are sfințirea bisericii - 24 septembrie 2017 - de către Preafericitul Patriarh Daniel împreună cu un larg sobor de preoți și diaconi.

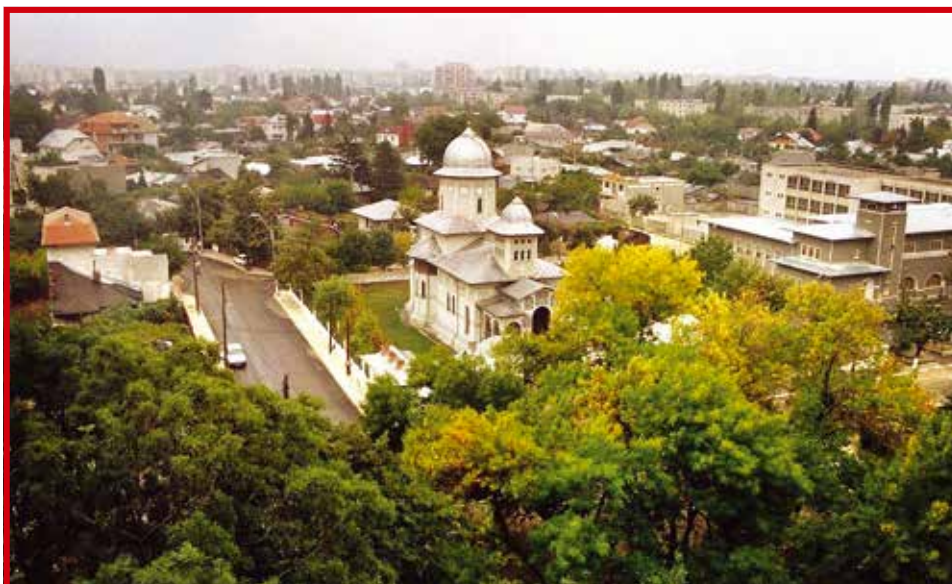
Clipe neprețuite, ani de slujire și de trăire în acest sfânt lăcaș, fapte și lucrări pastoral-misionare, sunt toate scrise în această monografie. O carte mult așteptată, pe care ne-o dorim în biblioteca noastră, căci această biserică este parte din viața

noastră, cea mai bună și cea mai sfântă. De aceea, ne dorim să păstrăm în sufletul și mintea noastră povestea ei, imaginile ei, năzuințele pe care ni le-am pus la zidirea ei și la multele lucrări care s-au făcut și se vor mai face aici.

Răsfoind acest album, am regăsit multe din clipele minunate trăite aici, unele dintre ele pierdute în uitare. Amintiri scumpe s-au perindat în fața ochilor mei și aproape că lacrimile îmi dădeau târcoale. Multe, foarte multe lucruri importante sunt scrise sau prezentate în această monografie. Și totuși, munca, speranțele, generozitatea, încercările sau chiar sacrificiul, temerile sau dragostea preoților și a enoriașilor Parohiei Șerban Vodă nu pot fi surprinse, căci ele fac parte din adâncul ființei noastre vremelnice și veșnice în același timp. De aici și de dincolo, din veșnicie. Biserica luptătoare, de pe pământ și Biserica biruitoare, cea din ceruri. Cei care au contribuit la construirea acestui lăcaș, la înfrumusețarea lui și la misiunea și viața liturgică a acestei parohii, formează o mare comunitate, o mare Biserică, văzută și nevăzută. Legăturile dintre noi, cei de aici și cei de dincolo, se văd sau se simt în măsura în care suntem, fiecare, misionarii și mărturisitorii Evangheliei lui Dumnezeu.

Vă îndemn, deci, să luați această carte, tezaur scris și de imagine a unei istorii dragi inimii noastre, a Bisericii care ne face viața mai bună și mai dreaptă și care ne oferă calea spre mântuire.

Putem să contribuim la încă o pagină de istorie a acestei biserici, căci lucrările la așezământul social ne mai dau o șansă de a deveni binefăcătorii acestui sfânt lăcaș, participând, prin faptele noastre de milostenie, la lucrarea filantropic-socială pe care biserica noastră o va face prin acest așezământ în veci. ❀ (Maria B.)

BĂTRÂNEȚEA ȘI BUCURIA DE A NU FI SINGUR

Anul 2023 a fost proclamat în Patriarhia Română „Anul omagial al pastorației persoanelor vârstnice”. Deși o temă importantă, care a căpătat în contextul social-politic actual accente grave, până în acest moment nu am abordat în paginile ziarului nostru niciuna dintre tematicile vârstei a treia. Cu toate acestea, bisericile sunt pline de persoane în vârstă, care culeg roadele experienței și înțelepciunii și știu cât de benefică este apropierea de Biserică.

Ani întregi biserica noastră a fost plină mai ales de persoane aflate la maturitate și la senectute. Desigur, generațiile s-au tot schimbat, iar azi, alături de cei bătrâni au venit familiile tinere, cu copii. S-a înveselit biserica, iar numărul părinților și copiilor este din ce în ce mai mare. Privim astăzi cu mai mari speranțe spre viitorul Bisericii.

Cu toate acestea în societatea noastră, dar și în alte țări, numărul vârstnicilor a crescut, iar procentul celor peste 60 de ani va fi din ce în ce mai mare în deceniile care urmează.

Pe de altă parte au intervenit schimbări mari în ceea ce privește locul și rolul acestora în societate și în familie atunci când aceștia se retrag din viața profesională. Și dacă înainte părul alb și experiența bunicii noastre erau respectate, azi avem de a face mai degrabă cu ignorarea lor, dacă nu cu marginalizarea și uneori umilirea lor. Pe vremuri ascultam cu mare interes și curiozitate ceea ce aveau de spus cei bătrâni. Noi nu cunoșteam oamenii, locurile, evenimentele la care ei participaseră decât într-o formă oficială. Experiențele lor, de tot felul, erau pentru noi hrană pentru maturizarea și creșterea noastră.

Pe de altă parte, familiile erau numeroase și era firesc ca părinții să aibă grijă de copii, cu multă jefă de cele mai multe ori, iar apoi copiii, deveniți adulți, aveau grijă de părinții lor din ce în ce mai neputincioși, fizic și material. De regulă, copilul căruia urma să-i rămână casa părintească avea grijă de părinți până la plecarea lor din lumea aceasta. De cele mai multe ori și ceilalți copii contribuiau, material și personal. Și, la rândul lor, copiii vedeau cum se comportă părinții lor cu bunicii și preluau și ei aceeași grijă pentru seniorii lor. A-i trimite pe părinți la azil era un lucru de groază pentru bătrâni, de rușine pentru tineri. Deși nicio dată nu a fost ușor să ai grijă de cei bătrâni.

Azi, cel care devine neputincios, nemaiputând fi de folos tinerelor familii sau chiar lor înșiși, ajunge în căminele de bătrâni. Uneori este imposibil să ai grijă de cei cu boli degenerative, alteori, chiar cel bătrân, în delicatețea, bunul simț și luciditatea lui, decide să se ducă la un

astfel de așezământ pentru a nu-i inoportuna pe cei tineri. Uriașă decizie! Viața celui în vârstă se schimbă radical, uneori asta însemnând doar supraviețuire fizică. Cei tineri nu au timp să fie săptămânal alături de bătrâni, în vizite, să le ducă câte ceva, să-i întrebe cum se simt. Plătesc sumele mari, chiar uriașe pentru întreținerea lor și, pentru că nu au timp, mai mult de atât nu fac. Iar bătrânii se sting uitați, fără familie și energia vieții active în jurul lor.

Pe scurt acesta ar fi tabloul de care se bucură în societatea de azi o parte importantă a seniorilor noștri. O situație de care profită în general cei care au făcut o afacere din căminele de bătrâni și care nu numai că nu au grijă cum ar trebui de acești bătrâni, unora dintre aceștia lipsindu-le și cele mai banale lucruri – hrana, curățenia, îngrijirea și igiena minime – dar se și profită de veniturile sau imobilele lor.

Trist este faptul că deși după 1989 pentru copii în general s-au făcut mai multe, cei fără părinți fiind în general crescuți nu în orfelinate, ci în case de tip familial sau chiar în familii, de către asistentul maternal personal, vârstnicii sunt duși din ce în ce mai des în ultima parte a vieții lor la azil. Nu avem în aceste așezăminte din țara noastră o calitate a serviciilor ca în vest. Și așa menționa în mod special Italia, unde bătrânii sunt îngrijiți în casele lor de persoane care sunt

plătite, cel puțin parțial, din sume care vin de la bugetul statului. Poate spre îngrijirea acasă a bătrânilor ar trebui să tindem.

Un pas în direcția îngrijirii bătrânilor îl va face și Parohia Șerban Vodă prin așezământul social din curtea bisericii, în care 9 camere vor fi rezervate bătrânilor. La această oră se fac eforturi pentru finalizarea acestora și a camerelor de oaspeți, mobilarea și utillarea lor cu cele necesare și terminarea lucrărilor la liftul exterior al așezământului. Nu de mult cineva îmi spunea că de-a lungul timpului a mobilat și utillat chilia la o mănăstire, așa că, zicea el, pentru sine a făcut deja o pomană, iar când va pleca la Domnul, cei care vor locui în acea chilie îl vor pomeni de câte ori își vor aminti de cine a donat aceste lucruri. Așa și noi, putem să ne facem o cameră luminoasă pentru dincolo, contribuind la mobilarea și dotarea corespunzătoare a unor încăperi pentru cei bătrâni și neputincioși. Cu pârga faptelor de milostenie ne vom duce dincolo și ele ne vor da răspuns bun la judecată. ❖ (Maria B.)

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 13 - 20 AUGUST 2023

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 13.08	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 10-a după Rusalii (Vindecarea lunaticului) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Luni 14.08	10 ⁰⁰ -11 ⁰⁰	Slujba de scoatere din altar a Sfântului Epitaf al Adormirii Maicii Domnului și așezarea lui în mijlocul bisericii
	11 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Acatiste și Paraclise ale Maicii Domnului - Închinare la Epitaful Maicii Domnului
	18 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Vecernie mare cu Litie – Prohodul Adormirii Maicii Domnului, Procesiune cu Icoana, Sfântul Epitaf al Adormirii Maicii Domnului și Sfintele Moaște
Martți 15.08	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Hramul parohiei Șerban Vodă – (†) Adormirea Maicii Domnului - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 16.08	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 18.08	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie, Acatist
Sâmbătă 19.08	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 20.08	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv) - Utrenia, Sfânta Liturghie